

هەر بەم جۆرەيش ئىمە لە فەرمانى خۆمان، گيانئىكمان نارده لای دلت تۆ لە پيشدا نەتدەزانى كتيب كامە و بروا چييه؟ بەلام ئىمە ئەوەمان كرده مەشخەلئىك كە عەبدانمان ئەوانەى خۆمان بخوازين بەو دەيخەينە سەر رىگا، تۆيش لە راستەپى رىبەرى ﴿۵۲﴾ رىگای خوايه ك كە ئەوەى لە ناسمانەكان و زەويدان هى ئەو، ئاگادار بە! گەرانهوئى هەموو شتتەك بۆ لای خوايه ﴿۵۳﴾

سوورەى زوخروف ۸۹ ئايەتە

سوورەى زوخروف لە مەككە هاتۆتە خوارى و بە (بسم الله) وه ۸۹ ئايەتە.

بە ناوى خواى بەخشەر و دللاوين

حا، ميم ﴿۱﴾ سويند بەم كتيبه روونكەرەوئىه ﴿۲﴾ ئىمە ئەم قورئانەمان بە عەرەبى دانا تا بەلكوو تىبگەن ﴿۳﴾ ئەمەيش لە ماكى كتيبدا (لەو حەلمە حفووز كە سەرچاوەى هەموو زانينە) لە لای ئىمە فرە پایە بەرزە و پر و تەزىيە لە كارزانی ﴿۴﴾ هەر چەندە ئىو كۆمەلئى بلەوئەز و لاسار گوئى نەبىس بن ئاخۆ ئىمە لەم بىرەوئىه واز دىنين ﴿۵﴾ چەندە پىغەمبەرانىكى زۆرمان نارده نيو كۆمەلانى بەر لە ئىو ﴿۶﴾ هىچ پىغەمبەرئىكيان بۆ نەچوو مەگەر ئەوئى گالتەيان پىئەئە كرد ﴿۷﴾ ئەوانەى كە بە هيزتر بوون لە نيو مان بردن، چرىكە و چىرۆكى پيشينان لە بەرا تىپەرى ﴿۸﴾ ئەگەر لەوانە بىرسى كى ناسمانەكان و زەوى خەلق كروو، دەلئىن: خواى فرە بە دەسەلات و لە كارزان ئەوانەى خەلق كروو ﴿۹﴾ ئەو زاتەى كە زەوى بۆتان كرووتە لاندك و جىگای پشوودان، رىگەى بۆ پيدا كيشاون تار ئىوئى بن (و بگەنە مەقسەد) ﴿۱۰﴾

خوایہک کہ له ئاسمانهوه به ئەندازە ناوی (بارانی) بۆ ناردوون، جا به هۆی ئەوه سەرزهوی مردوو مان زیندوو کردهوه، ئیوهش هەر بهو جوۆره له گوۆردا دههیندرینه دهری (و زیندوو دهکرینهوه) ﴿۱۱﴾ ئەو خوایہی که هه موو جووته کانی بهدی هینا و له کهشتی و ولسات و پاتال و ئاژهل (و شتر، بز، مهر و گا) شتانیکی لهوهی سواریان دهبن بۆ ئیوهی دانا ﴿۱۲﴾ تا سواری پشتیان بن، له پاشان نیعمهتی پهروه رینه رتان بینهوه بیر، ئەوه ده مهی سواریان دهبن، بلین: پاک و بیخه وشه ئەو زاتهی که ئەمانه ی بۆ ئیمه کهوی و رام کرد و ئیمه توانای ئەمه مان نه بوو ﴿۱۳﴾ به راستی بۆ لای پهروه رینه رمان ده گه رپینه وه ﴿۱۴﴾ بۆ خوا له نیو بهنده کانی داندالیان دانا، مرۆف ناسپاسیکی ئاشکرایه ﴿۱۵﴾ ئاخۆ له نیو ئەوانه دا که هەر خۆی دروستیان دهکا، کچانی بۆخۆی وه رگرتووه و کورانیسی کردۆته تاییه تی ئیوه ﴿۱۶﴾ که چی ههروهخت یه کۆ لهوان موژده ی ئەوهی (میوینه ی) پی بدری و خۆی پیوایه بۆ خودایه، روخساری رهش داده گه ری و له رقاندا پیش ده خواته وه ﴿۱۷﴾ ئاخۆ که سی له نیو خشلا به خپو کرابی و له شه رپشا نه خۆیا و نادیار بی بۆ خودا ده بی ﴿۱۸﴾ ئەو فریشتانه ی عه بدی خودان به میوینه یان دانا ون ئاخۆ له وی بوون که ئیمه وه دیمان هینان؛ شایه دییه که یان ده نووسری و لیان ده پرسرپته وه ﴿۱۹﴾ وتیان ئە گه ر خواحه زی کربا ئیمه نه مانده په رستن و زانستیان به وه ییش نه بوو هه ر درۆیان هه لده به ستن ﴿۲۰﴾ یا ئایا به ر له قورئان کتیبیکمان بۆ ناردوون که ئیستا ئەیکه نه به لگه ؟ ﴿۲۱﴾ نا؛ به لکوو ئەلین: بابو کالمان ئایینیکیان بووه و ئیمه ییش به شوین ئەوانا رپنوین ئەببین (کال یا کال: باپیر؛ واژه ی "کهل" ی عه ربی له م کوردیه وه ر گیردراوه) ﴿۲۲﴾

بەم جۆرە بەر لە تۆ بۆ ھىچ ئاوايى يەك ترسىنەر ئىكمان نەناردوو، كە لە ئىمەو تەرسىيان وە بەرنى مەگەر ئەو كە (دەولە مەندە) خۆش گوزەرانە كانىيان وتوويانە: باووباپىرانمان ئايىنىكىيان ھەبوو و ئىمەيش بە شوئىياندا ئەرۆين و پەيرەويىيان لى دەكەين ﴿۲۳﴾ وتوويەتى: ئايا ئەگەر مەن ئايىنى رېئوئىنى تر لەو ھى باووباپىران تان نىشان بدەم (ھىمان ئىنكار دەكەن؟!) وتوويانە: (بەللى) ئىمە بەو ھى ئىو بەرئى كراون باوەرمان نىيە ﴿۲۴﴾ تۆلەمان لى ساندن، جا بروانن سەرەنجامى بە درۆخەرەوان چلۆن بوو (و چىيان بەسەرھات)؟ ﴿۲۵﴾ كاتى كە ئىبراھىم بە باوك و ھۆزى خۆى وت: لەو ھى دەپسەرستىن بىزارم ﴿۲۶﴾ مەگەر ئەو ھى كە منى خولقاندوو، ھەر ئەو دوايى رېئوئىنىم دەكا ﴿۲۷﴾ (ئىبراھىم) كاريكى كرد ئەم وتارەى لە پاشەخۆى بۆ كەل و نەتەو دەكەى ھەر بىمىنى، بەلكو پىرىنگىنەو و بۆ لای خوا بگەرپىنەو ﴿۲۸﴾ ئەوانىش و بابوكالى ئەوانىشم لە ژيان ھەر بەھرەوەر كرد تا ئەم راستە و پىغەمبەرى رىگا نىشان دەريان ھاتە لا ﴿۲۹﴾ جا كاتى راستى و ھەقىيان بۆ ھات وتيان: ئەمە جادوو و برۆى پىناھىينىن و ئىنكارى دەكەين ﴿۳۰﴾ وتيان: بۆچ ئەم قورئانە بۆ مرۆفئىكى بەو ھى و گەرە و بەنرخ و بەقەدر (و دارا) ئەم دوو باژىر و ئاوايى يە (مەككە و تايىف) نەھاتوو؟! ﴿۳۱﴾ ئايا ئەوانە بەزەيى و رەھمەتى پەرورەينەرت دابەش دەكەن؟ لە حالىكدا ئىمە بژىو و رسق و رۆزى ئەوانمان لە ژيانى ئەم دىنايەدا لە نىوانىيان بۆ بەش كەردوون و پەلەى ھەندىكمان بەردە سەر ھەندى تريان، تا ھىندىكىيان راژە و خزمەت بە ھىندىكىيان بگەن (تا لە كارزانى و ئەزمونى يەكتر كەلك وەرگرن)، بەزەيى و رەھمەتى پەرورەينەرت لەو ھى ئەوان كۆى دەكەنەو بەشتەرە ﴿۳۲﴾ خۆ ئەگەر برىيار و نەبا، كە نابى خەلكى يەك تىرە بن، وامان دەكرد مىچ و بان و پەلەكانى مائەكانى ئەوانەى خوانەناسن لە زىو بوايى بە رىزەپەلە كاناندا سەريان كەون (ولو لا آن يكون الناس أُمَّةً وَاحِدَةً دەرئى ئاواى و اتا بگەى): ئەگەر لەبەر ئەو نەبوايى كە خەلكى ھەموو بەرەو خوانەناسى بچن و ببەنە كۆمەلئىكى يە كپارچە وامان دەكرد ﴿۳۳﴾

هه موو درگای ماله کانیشمان (له زیو و زیر بو ساز ده دان) و تهختی (زیوین و زیرینم) ده دانسی که له سهریان پال ده ده نه وه (و له سهریان بنوون) «۳۴» شتی تری هه مه ره نکیش؛ گشت ته مانه هه بر بو خووش گوزهرانی ژیبانی ته م دنیا، مالی ته ولایش پهروه رندهت هه بر بو ته و که سانهی داناوه که له خوای خویمان ده ترسن «۳۵» هه رکهس له راست یادی خوا حه ز ده کا کویریایی دابج (روو بسوورپینتی) هاوده مه یکی شهیتانی لی پهیدا ده که یین «۳۶» ئیتر هه ر ته و هاوده مانه له رینگه هه له مان ده کهن، له حالیکدا لایان وایه که هه ر ته وان راسته رپیمان دیوه ته وه «۳۷» تا ته و کاتهی دپته لای ئیمه، ده لی: خوژکه دووری من و تو (تهی شهیتان) به ته ندازهی دووری خوژه لات و خوژتاوا بوايه، جا تو چهن هاونشینیکی خراپی «۳۸» هه رگیز (ته م خوژکه و په شیمانیه) له م رۆژهدا سوودی بو تان نییه، چونکه سته متان له خو کردووه ئیوه هه موو پیکه وه له عه زابدا هاوبه شن ته بی هه موو پیکه وه جه زه به بدرین «۳۹» ئایا تو ده توانی به که ر و گوئ کپ بژنه ویئنی یا کویر و ته وانیه له لاریبی ئاشکرادان رینوینی بکه ی «۴۰» ته که ر تو له م نیوه لابه یین، له وانه تو له ده ستینین «۴۱» یا ته و عه زابه ی به لپنمان به وان دابوو، به تو ی نیشان ده ده یین، ئیمه به سه ر ته واندا به ده سه لاتین «۴۲» له سه ر ته وه ی به تو را که ییندراوه پی دابگره، که به راستی تو له سه ر رینگای راستی «۴۳» به راستی قورپان هو ی بیره وه ری و بیداری تو و هوژه که ته و به زوویی پرسیارت لی ده کری (که چلۆن له که ل قورپاندا جوولانه ته وه «۴۴» له پیغه مبه رانی ئیمه که به ر له تو ناردوو مانن بپرسه: ئاخو بریارمان داوه بیجکه له خوا هیچ شتی تر بپه رستن! «۴۵» به هه قیقه ت ئیمه مووسامان به نیشانه کانی خو مانه وه نارد بو لای فیرعه ون و داروده سه ته که ی، جا وتی: من ره وانه کراوی پهروه رینه ری جیهانیانم «۴۶» جا کاتی نیشانه کانی ئیمه ی هی نایه لایان، له ناکاوا هه موو ده ستیان کرد به تریقه ی پیکه نین «۴۷»

هيچ نيشانه (و كشيگىرى) يه كمان به وان نيشان نه دا، مه گهر شه وه كه له هاوتاكه ي گه وره تر (و كرينگتر) بو، شه وان مان به جه زه به وه گرت تا به لكوو (له تاوان) بگه رپېنه وه ﴿۴۸﴾ (كاتى تووشى به لا بوون) وتيان: شه جادوو گه را په روه رپنه رت به و به لپن و عه هده ي كه به توى داوه بو ئيمه ي بانگ بكه، ئيمه له رپنووين بووان ده بىن ﴿۴۹﴾ كاتى كه تازارمان له سه ر لابر دن، به لپنى خويان ده شكاند ﴿۵۰﴾ فيرعه ون له نيو هۆزه كه ي هه راى كرد (نه راندى) و وتى: شه هۆزم! ئايا حوكوممه تى ميسر هى من نييه؟ و ناوى شه ر ووباران ه كه له ژير (كوشكى) من ده رۆن، ئايا نا بىن ﴿۵۱﴾ من چا كتر نيم له م كابرايه كه هيچ نموودى كى نييه و باش ناتوانى قسه كه ي به ره وانى به يان بكا ﴿۵۲﴾ جا شه گه ر راست ده لئى شه بوچ گه وى زيرى: باز نه و مووچه وان ه و ده سه بندى زيرى له هه واوه به سه ردا فرى نه دراوه؟ يا بوچ مه لائى كه به گه ل له گه لى نه هاتوون (تا قسه كانى سه لمينن) ﴿۵۳﴾ جا شه و (فيرعه ون) هۆزى خوى سووك و لارى كرد، (چونكه) ئيتاعه تى شه ويان كرد، شه وان ه هۆزى كى فاسق و لارى بوون ﴿۵۴﴾ جا كاتى ئيمه يان قه لس كرد، تۆله مان لى وهر گرتن، جا هه موويانمان نو قم كردن (و له نيو مان بر دن) ﴿۵۵﴾ شه وان مان له ژمارى رابوردووان دانا و كردمانه پهن د و نه زيله بو به ره ي دوايى ﴿۵۶﴾ كاتى چريكه ي كورى مريه ميان بو گيردرايه وه هۆزى تۆ به شادى و گالته وه له قاقايان دا و كرديان به هه را ﴿۵۷﴾ وتيان: ئايا خويانى ئيمه با شتره يا شه و (مه سيح)، شه م با سه يان بو تۆ نه هينايه پيش مه گه ر بو شه ره قسه، به لكوو شه وان ه شه ر فرۆش و قىن له دلن ﴿۵۸﴾ شه و (مه سيح) نه بوو مه گه ر به نده يه ك كه ئيمه نيعمه تمان پى دا و كردمانه نمونه و هۆى نامۆزگارى و پهن د بو به ره ي ئيسرائيل ﴿۵۹﴾ شه گه ر بمانويستبا له باتى ئيه وه له زه وي دا مه لائى كه مان دائه نا تا ببنه جى نشينى ئيه وه ﴿۶۰﴾

بەر راستی ئەو (لەدایکبوونی عیسا بەبێ باوک) یەکیکە لە نیشانەکانی رۆژی پەسلان، جا لە بوونی قیامت دوو دل مەبن و لە من پەپرەوی بکەن، ئەمە رێگای راستی منە ﴿۶۱﴾ شەیتان ئیوہ لە رێگای خوا نەگیرێتەوہ، ئەو بۆ ئیوہ دوژمنیکی ئاشکرایە ﴿۶۲﴾ کاتی عیسا بە لگە روونەکانی هینا، وتی: بە ھەقیقەت من بۆ ئیوہ لە کارزانیم هیناوە و (ھاتووم) تا ھەندی لەو شتەیی جیاوازیتان تییدا ھەییە بۆتان بەیان بکەم، جا خۆتان لە (نافەرمانی) خوا بیاریژن و لە من ئیتاعت بکەن ﴿۶۳﴾ ھەر خوا پەرورێنەری من و پەرورێنەری ئیوہیە، جا ئەو بیەرستن، رێگای راست ھەر ئەمەییە ﴿۶۴﴾ جا تا قەمەکان لە بەینی خۆیان (لەبابەت مەسیحەوہ) جیاوازیان کرد (ھەندی ئەویان بە خوا دانا)، بۆ کەسانی کە ستەمیان کرد واوہ یلایە لە تازاری رۆژی تووش و دەردناک ﴿۶۵﴾ ئایا چاوەنواری شتی بیجگە لە قیامتەن کە لە ناکاو بگاتە سەریان، لە حالیکدا ئەوان پێی ناھەسین و پێی نازانن و ھەستی پێناکەن ﴿۶۶﴾ دوستان لەو رۆژوہ دوژمنی یە کرتەن، مەگەر خۆیاریژان نەبێ ﴿۶۷﴾ ئەی بەندەکانی من! ئەمەرۆ نەترستان لەسەرە و نە غەمگینیش دەبن ﴿۶۸﴾ کەسانی کە بە نیشانەکانی ئیمە برۆیان هینا و موسلمان و فەرمانبەر (ی پەرورێنەر) بوون ﴿۶۹﴾ ئیوہ و ھاولفە کانتان برۆنە بە ھەشت لە کاتیکا ریز دەگیرین و شاد دەکرتین ﴿۷۰﴾ کاسە (ی خوار دەمەنی) و جامی (شەرابی پاک) لە تەلا و زێر بە دەوریاندا دەگەرپێنن، لە بەھەشتدایە ئەوہی دلەکان دەیانەوێ و چاوەکان لە زەتی لێ ئەبەن و ئیوہ لەویدا بۆ ھەمیشە دەمێننەوہ ﴿۷۱﴾ ئەمە بە ھەشتیکە بە ھۆی کردەوہ یە کە ئەنجامتان داوہ بە میرات پێتان گەیشتووە ﴿۷۲﴾ لەویدا بۆ ئیوہ میوہ گەلی زۆر ھەییە کە لێی دەخۆن ﴿۷۳﴾

تاوانباران له عهزابی جههندهمدا قهتیس دهبن ﴿۷۴﴾ سزایان سووک نابیتتهوهو ئەوان لهوهدا
 بیھیوا ده میننهوه ﴿۷۵﴾ سته ممان لهوان نه کردووه، بهلام خویمان سته مکار بوون ﴿۷۶﴾ هاوار
 دهکهن: ئەی مالیک (ی دۆژهه) بلێ به پهروه رینهرت تا بمانکوژی (تا ئاسووده) بین، دهلی:
 بهراستی ئیوه قهتیسن ﴿۷۷﴾ به ههقیقهت ههقمان بو ئیوه هیئا، بهلام زۆریه ئیوه ههقتان
 پهسهند نه کرد ﴿۷۸﴾ بهلکوو ئەوانه بو گزی کردن لی پران، جا بهراستی ئیمهیش توند (لهبابهت
 ئەوانهوه) لی دهبرین ﴿۷۹﴾ نایا ئەوانه وا دهزانن که ئیمه پاز و نهپینی و قسهی به سرتە
 ئەوان نایسین؟ بهلی رهوانه کراوان (و مهلائیکه) ی ئیمه لای ئەوانن و دهینوسن ﴿۸۰﴾ بلێ:
 نه گهر بو خوی رهحمان مندالیک ههبوایه، جا من یه کهم پهیرهوی ئەوه ئەبووم ﴿۸۱﴾ پاک و
 بیخوشه پهروه رینهری ئاسمانه کان و زهوی، پهروه رینهری عهرش لهو پهسنانهی (لهبارە
 خوا) دهیکهن ﴿۸۲﴾ جا ویلیان بکه تا (له باتلدا) بتلینهوه و گه مه بکهن تا رۆژی که به لینیان
 پی دراوه پی بگهن (و ئاکامی کاریان ببینن) ﴿۸۳﴾ ئەو زاتیکه ههم له ئاسماندا خودایه و
 ههم له ئهزادا خودایه ههر ئهویشه له کارزان و فره زانا ﴿۸۴﴾ موبارهک و پیروژه کهسی که بو
 ئەوه مولک و حوکومهتی ئاسمانه کان و زهوی و ئەوهی له نیوان ئەو دووانه دایه، ئاگاداری به
 رۆژی بهری تهنیا لای ئەوه و ههر بو لای ئەویش دهگه ریندرینهوه ﴿۸۵﴾ کهسانی بیجگه لهو
 که (به خوایی هاواری) لی دهکهن نکارن بینه تکاکار و خاوهنی تکا نین، مه گهر کهسانی که به
 ههق شایه دیان دابن، ئەوانه دهشزانن ﴿۸۶﴾ ئەگهر لهوانه بپرسی نایا چ کهسی ئەوانه ی خهلق
 کردووه، بی گومان دهلین: خوا، جا ئەی چلۆن له په رستنی ئەو لانه دهن و بوختان دهکهن ﴿۸۷﴾
 فهرموودهی پیغه مبهر (بو شکایهت له کافران) که وتی: ئەی پهروه رینهری من ئەمانه
 هۆزیکن پروا ناهینن ﴿۸۸﴾ جا (ئیسئا کهوايه) چاویان لی پیۆشه و بلێ: سه لامتان له سه ر بی،
 جا به زوویی دهزانن و ئاگادار دهبنهوه ﴿۸۹﴾